

'Αμάν ἀμάν, γιὰ κούτταξ λιακάδα, καλοσύνη !
 ἔτσι δὲν ἦτανε ποῖ, καὶ φαίνεται κι' εἰ Προσευταὶ
 πῶς θὰ ψηφίσουν τὴν ἑλρᾶ, τὴν δάσση, τὴν μυρσίνη.
 Δὲν ξέρ' ὁ Πρέσβης τῆς Τουρκίας ποῖο προτιμᾷ σαλόνι,
 πλὴν ἀν' ἐψήφισε κι' αὐτὸς θὰ πῆγαίνε σὰν συνετός
 εἰς τὴν Χρυσοσπηλιώτικα φονιάζοντας Κορδόνι.

Τὸν Γιαννικόττα φῆφισε, σπαθᾶτο παλληκᾶρι,
 φῆφισε καὶ τὸν Μπούμπουλη καθὼς καὶ τὸν Κανάρη,
 μὴ μίᾳ ψῆρο θέλω καὶ γιὰ τὸν Βενιζέλο,
 παρακαλῶ τὸν Μέρμηγκα νὰ μὴ τὸν λησμονήσης,
 δώσε καὶ 'στὸν Πατρικιο γιὰ τὸ μ' εὐχαριστήσης.

Νὰ μῆτ'ς πρῶτ' ἐτὰ τμήματα καὶ νῆδγης βράδου βράδου,
 φῆφισε τὸν Φινόπουλο, μὴ καὶ τὸν Πατσιᾶδη,
 παντοῦ σημεῖα δράσεως καὶ προκοπῆς εὐόνοια,
 ψῆρο 'στὸν Μελετόπουλο, ψῆρο καὶ 'στὸν Φωκίωνα,
 μὴ καὶ τὸν Κωνσταντόπουλο παρακαλῶ θυμῆσου
 κι' ὅτι τὸν φῆφισε καὶ σὺ νὰ τῶχης γιὰ τιμῆ σου,
 ἄσπρο νὰ ρίξῃ σίγουρα, βρὲ Περικλῆ σακίτη,
 'στὸν Ἑσλιν, 'στὸν Κορομηλᾶ, καθὼς καὶ 'στὸν Πασπάτη.

Κυριακῆ Ἐημέρωσε καὶ σῆμα, βρὲ κουτοῦκι,
 'στὸν Κώστα τὸν Σταυρόπουλο νὰ ρίξῃ μονοκοῦκι,
 τὸ χιρῆ σου τὴν σκίψην σου δὲν πρέπει νὰ προδίῃ,
 κι' ὅσο μ' ἔμορψεξ ἄσπρισε τὴν κάλην τοῦ Λεβιῆ,
 τὸν Γουναράκη, Περικλῆ, νὰ μοῦ τὸν βγάλης πρῶτο
 κι' ἄσπρο κουκὶ 'στὴν κάλην του νὰ ρίξῃτε καρφότο.

Μὴ δαίχνης πείσματα καὶ σὺ κι' ἐκλογικτὴ καπρίτσα
 καὶ ποῖς θὰ ἔγῃ καὶ δὲν θὰ ἔγῃ γι' αὐτὸ μὴν ἔχρη ἔνοια,
 λευκὸ νὰ δώσης, Περικλῆ, καὶ γιὰ τὸν Ζαχαρίτσα,
 λευκὸ κι' ὁ Ζαχαρίας μας, δλο καὶ Ζαχαρίνια.
 Σὲ θέλω, ψῆρο φλογερῆ 'στὸν Θῆτα Φλογαίτη,
 ποῦ μὲ τὴν ἀποκέντρως σ' ὄλων θὰ μῆπ' τὴν μύτη.

Γιὰ τὸν Ρετσίνα τί νὰ πῶ, τὸν ρέκτῃ, τὸν γενναῖο,
 ποῦ τὸνομά του μοναχᾶ εἰς κάνει νὰ μεθώσης;
 μὰ τί νὰ πῶ, βρὲ Περικλῆ, καὶ γιὰ τὸν Κοροναῖο;
 τιμῆ μας καὶ κορώνα μας, κι' αὐτὸν νὰ τὸν ψηφίσῃς.

Κατηγοροῦν τὴν γάτα μας καὶ τῆνε λένε γραῖα,
 ὅσως καὶ 'στὸν Κορδόνερο καὶ σ' ὄλη τὴν παρία,
 νὰ δώσης καὶ τοῦ Σπραττήου, τάκου; βρὲ Περικλέτο;
 καλὰ σημεῖωσέ το,
 ἂν θῆλῃς οἱ θεομοὶ νὰ ἔγουν ἀκείριτοι καὶ ὦμοι,
 ἄσπρο καὶ 'στὸν Μουτσόπουλο, ποῖναι μεγάλο σῶϊ,
 ἐν τούτοις σὲ παρακαλῶ τὰ χωρτὰ ν' ἀφήσης
 καὶ τὸν Ἄλεκτο τὸν Σκουζὲ προθύμως νὰ ψηφίσῃς,
 καὶ τοὺς Ἄλεκους τοὺς λοιποὺς, τὸν Σούτσο καὶ τὸν Ψύλλα,
 Κορδόνι, δάσση καὶ μυρτιά, κι' ἑλρᾶς ἀρχαίας φύλλα,
 οὐχ ἔττον δὲ κι' οὐ μὴν ἄλλὰ
 θυμῆσου τὸν Ζυγομαλᾶ,

καὶ πάρε κάθε σύμβολο καὶ 'στου; θεμοῖς κοπάνα το,
 ἄσπρο 'στὸν Ἀγγελόπουλο, τοῦτόστι τὸν Ἀθάνατο,
 μὰ καὶ τὸν Ἀγγελόπουλο τὸν Κώστα μὴν ἀφήσης
 κι' ὀνόματα κι' ἐπιθετὰ πρόσχε μὴ συγχύσης.

Πάρε φωσφῶρον μάστο,
 λευκὸ καὶ 'στὸν Κολιάτσο,
 'στὸν Γιάννη τὸν Καλλιφρονᾶ καθὼς καὶ 'στὸν Μικιλή,
 τοῦ βγαίνουσι ἀπ' τὸ στόμα του τὰ λόγια μὲ ταγκέλι.

" Ἄσπρο καὶ 'στὸν Λιγυνοῦ,
 βιομήχανο τρανὸ, ταρλαμπούμα ταρλαμπᾶ,
 ψῆρο καὶ γιὰ τὸν Καμπᾶ, σύστασι θερμῆ σου κᾶνω
 γιὰ τὸν Σίμο τὸν Μπαλάνο, κάποιον ἔξασσα, γιὰ στίκα,
 Περικλέτο μου σκαρτάδο, νὰ ψηφίσῃς καὶ τὸν Λίτσα,
 νὰ ψηφίσῃς καὶ τὸν Ράδο.
 Κανενὸς μὴν ἀπαυδᾷ
 μήτε στόμα, μήτε χιρῆ,
 ἄσπρο καὶ 'στὸν Χοϊδᾶ
 νῆδβῃ σὰν τὸ περιστῆρι.

Κυριακῆ Ἐημέρωσε, σ' ὄλων τὰ χεῖλη γέλωσ,
 ἐλπίδες καὶ χαρὰ κρηθῆ,
 νὰ δώσης καὶ τοῦ Χριστοφῆ,
 ποῦναι καὶ 'στὸν Ἀπόκρωε τὸ Κομητάτο μέλος.

Τόκα, βρὲ Περικλέτο μου, κολλήγα νταλιμπενήρη,
 νὰ δώσης οἱ παρακαλῶ καὶ μὴ τοῦ Καλισπέρη,
 Τριψὶ μπαίνει σήμερα καὶ θεδῆρ κι' ἡ Γκαμῆλα,
 μὰ μὴν ξεγάσῃς, ἀδελφεῖ, νὰ δώσης καὶ τοῦ Μῆλα.

Κι' ἴστω μέλος τῆς Βουλῆς
 τῶν ποικίλων κορυφῶν
 κι' ὁ Κοτούσης ὁ Θαλῆς,
 ἴνας τῶν ἐπὶ τὰ σοφῶν.

Τριψὶ μπαίνει σήμερα κι' ἀμάν, Χριστὲ, κι' ἄς φέξῃ,
 ἐν ἄλλοις λόγοις φῆφισε καὶ τοὺς σαρανταῖξην,
 κι' ἂν μὲς 'στὴν κάλην καθενὸς ἄσπρο κουκὶ δὲν ρίξῃ
 μονάχα τὴν κακία σου, βρὲ Περικλῆ, θὰ δαίξῃς.

Π. — Κάλπῃς φέστα Ἐημερόναι,
 τίρι λίρι τὰ βιολιᾶ,
 δίνουμαι μὲ τὸ κερδόνι,
 μὰ βαστῶ καὶ τὴν ἑλρᾶ,
 καὶ τὴν δάσση δὲν ἀρίνω, πέρω καὶ κλαδί μυρσίνης,
 κι' ἔορτάξω τὸ Τριψὶ μακαρίνιας Ρωμησοῦνης,
 κι' ὄρε, Φασουλή, μπερντάχ
 'στὴν ἀσπὸνδύλῃ σου ράχη.

Καὶ καμπόσσαις ποικιλίαις,
 μ' ἄλλοις λόγοις ἀγγελίαις.

Μ' εὐχὰς καὶ μ' εὐλογίαις ἡ Ὀλγα τοῦ Βεᾶκη
 ἐσχάτως ἐνυμφοῦθι μὲ τὸν Ροδοκανάκη.

Τὸ ΡΩΜΗΟΥ μας τὸ Γραφετόν, δλο μέτρα καὶ ρυθμῶς,
 'στὸν Πινακωτῶν τὸν δρόμον, δεκαπέντε ἀριθμῶς.